

θυμεῖσε τὴ φτωχεία τοῦ πολὺ αὐτὸν ...

—Όχι, γιατὶ ἔχει τὸ ἄφθονο χρυσάφι τῆς φωτιᾶς ... Νά, τώρα, καὶ σ' ἐκεῖνον τῶν ἀμικοῦ τοστάνο, που θύμιμένος ἔκει κάτω, ἐκαθόταν, τί καπάδια πρόβατα τοῦ τοῦ χαρίστημα. Δεν φωνοῦνταν τὰ κέδρα, η ἀσφάκες καὶ τὰ κοντοποιόναρα, τὰ φροτομένα χιόνια, σύν προβατάσιαν δόλο-λεικα, ποὺ ἀνέβαινον τὴ βουνοπλαγά καπαδαστά ; Νά κ' ὡς σταύλος ὁ ἄγριος, ὁ παραδάλος, ποὺ τὸ φανταστικὸν φυλάει κοπάδι ... Ἐκεῖνος μαρτυρεῖ καὶ κομμένη ἀπομενά ἀπὸ τὸν καμένην Ἑλατο, ποὺ σὲ σπιλίο ἀστομοῦ κι' ἄγριο τὸ μεταμφίσεις σῆμα μὲ τὸ χιόνι ... Ω, πρέπει νὰ δημιουργήσετε πάντας εἰναὶ πὸ κρυστανάκα καὶ δέσμωντα τὰ δικά μας Καρυνθιάλια !...

'Απόμενα, ἀκουματισμένος στὸ παράδιό.

Καὶ τὸ τραύμα προχωροῦσα, προχωροῦσα ἀκάθεκτο πρός τὴν Ἀθήνα, καὶ τὸ ἐπινόστιο τὸ κομφετὶ ἔτεφτε, ἔπειτε πανύότερο κι' ἐλεύθερα τὰ πάντα. Κι' ἀλλο ἀτ' αὐτὸν καθόταν στὰ τηλέγραφά τὰ σύμματα καὶ τὰ μετέβαλε σὲ σερπαντίνες. Αποκριάτικα πανηγυρισθεὶς, καὶ ἀλλο σε κλάδους γιγνούντας, ποὺ στὸλες τὸ δόμον μὲ γιρλάντες πάλλευσες.

Καὶ νὰ τώρα καὶ τὸ Παρασκευῆς καὶ τὸ ἄλλα τὰ βουνά, καὶ ἡ καντοκορυφῆς τον, γιγνάντια, σὲ ἀπότοντινον ντυμένα, προστάζουν καὶ αὐτὸς γερός παταρά, σὰν νὰ χορεύουνται τὴν 'Αποκριή' ...

Καὶ νὰ τώρα καὶ νιψάεις τοὺς ἕγκαντα πανύτερος καὶ μεγαλύτερος, σάν νὰ μαδούσουν δάπονα πλαντάριά τους ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἀπὸ τὴ θεορεία τῶν σταγιών συνένερον ...

—Οἱ χαροπλέμενοι ὥργιζει πεντὶ σὰν νὰ μεταβάλλεται σὲ ἀνθυπόλεμο ...

Κι' ὁ σιδηρόδρομος, μαρδός, καρυνθίας, ἀτάραχος, σκληρός, σάν σιδερό ποὺ εἶναι, βροντοκυττών, μονγγήζων, φυσῶν καὶ καρυουνίζων τὴν ἀσπάτη λεπτότητα, προχωρεῖ καὶ προσχωρεῖ, καὶ ἀλλο προχωρεῖ πρὸς τὴν προτεύουσα, πρὸς τὴν μορφά την Ἀθήνα, δόπον ἡ ἀγωνιστικής ἡ Ἀποκριάτικης μᾶς περιμένουν καὶ οἱ σαγόλι καὶ τοῦ πλαισιού κρινότες ποι μασαράφες καὶ ἐμψόσια κροσοῦ ...

Μά δταν φτάσαμε στὸ ἄστο τῆς Ἀ-
κροπόλεως, δὲν μᾶς ἴντεθηταν πλέον
τούλια καὶ κανονιάνων τρελῆς 'Απο-
κριῆς, ἀλλὰ καμάντες ωμικούς καὶ σο-
δαρές, τῆς Καμβος Δευτέρως ...
Είλη πτάσσει τὴν 'Αποκριή'.

'Ἐπέρασ' ἡ 'Αποκριή,
πάει κι' αὐτὴ κι μέρα ...

ποὺ λέει καὶ τὸ τραγοῦδι τοῦ λαοῦ. Πρᾶ-
γμα ποὺ ἔγινε δὲν τόχη ἵπολιγησει, διαν-
τοράσσεις καὶ φύγη ἀπὸ τὰ Τρίκαλα,
ἔρποντας λίγην 'Αποκριάτικη τρέλλα 'Α-
θηναϊκή ! ...

'Άλλα καὶ πάλι πὸ καλὰ ἔγιόρτασα,
μονάζος μου, στὸ τραύμα, μὲ τὴ φύσι,
ποὺ μοναχή καὶ μοντακή γιόρταζε κι'
αὐτὴ ! ...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΝΕΓΡΩΝ

—"Οτεν ἡμούν παδί, ἔλεγε ἔνας Νέγρος παπούτσις σὲ μερικούς πα-
τριώτες του, οἱ γονεῖς μου διαμονούσαν στὸ τί επάγγελμα ἔπειτε ν' ἀ-
καλούσθισ. Οἱ πατέρες μου ἤθελεν νὰ μὲ κάτια παπούτσια καὶ η μητέρα
μου φάτη. Καὶ νὰ σᾶς ποὺ τὴν ἀλήσθαια, στάθηκα τιχεός του ἐπενόρ-
τησαν ἡ ἀπόψις του πατέρα μου. "Ἄν γενούμενα φάτης, θα πέθανα
ἀπὸ τὴν πενία. "Απόδειξ : 'Εργάζομα σ' αἴτων ἐδὼ τὸ ἔφορο εἰκο-
διάληπτα χρόνια, παπακουμένοτας καὶ ἐπιδιοισθώνοτας παπούτσια, καὶ
οὗτα με φορά σ' ὅλο αὐτὸν τὸ χρονικὸν διάστημα δὲν ἦρθε κανεῖς να
μού παραγγελλεῖν· νὰ τοῦ φάνω πούρα. Φαινετα πώς τὸ ἐπάγγελμα αὐ-
τὸν ἔχει χρεοκοπήσει ! ...

"Οταν κάποτε φώτισαν ἔνα Νέγρο, διάστημα πλευτοκοτά, τί είδους
ποὺ έργικα πρόστιμα, ἐκεῖνος ἀπάντησε :

—Τι νὰ σᾶς πο : 'Ολεὶ ἡ κότες ἔχουν καὶ κάπιο κάρισμα. Τίς ἡ
προς, παραβέλματος χάριν, μπορεῖς νὰ τὶς διασωρίνῃς τὴν νόχτα εἶνο-
λα, ἐνδι τὶς μαθεῖς μπορεῖς νὰ τὶς κρήνης εἰκούλα ! ...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Μὲ περισσότερη σιγουριά γίνεσαι πλούσος, ἐλαττώνοντας ής δατά-
νες σου, παρὰ αἰσχύνοντας τὰ εἰσόδηματά σου.

"Οπου δύο σφάλλουν, κανένας τις δὲν ντρέπεται.

Περισσότερο καφόρ χάνεις κανένας πλαίγοντας μάταια μὰ συμφορά
του, ἀπὸ δοσοῦ διαθέτεις για νὰ τὴν ἐπανορθώ-
ση πάλιν ἐντιλῶς.

Μὴν περιμένεις νὰ γεωσοῖς, για νὰ γίνης ἐνάρ-
τος. Οι καρποί σὲν ὠρμάζουν κάτω ἀπὸ τὰ χιόνια.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Δύο Ἰνδοί, φανατικοὶ λάτραις τῆς θεᾶς Μπαντράναχ, ἔσκινσαν
τρό ημερῶν ἀπὸ τὸ Νέο Δελχί τῶν Ἰνδῶν, μὲ σκατὸν τὰ πάνε καὶ νὰ
προσευχήσουν τὴν λειψανοθή τῆς θεᾶς, ἡ ἀποία βρίσκεται στὶς νότιες
ὑπαιρέες τῶν Ἰνδίων.

—Τὸ περὶ ὃ τῆς πορείας αὐτῆς εἶνε διὰ βαδίζουν μὲ τὰ τέσσερα
καὶ πρόκειται νὰ διανέστησην.

—Οὐαὶ λέγουν, οἱ δύο αὐτοὶ Ἰνδοὶ ἀποίησαν νὰ φτάσουν στὸν
προφύλακό τους σὲ ὅπτω μῆρα.

—Τὸ πρώτα αὐτῶν τὸ βατράχιον ἤσταν ἀγνωστοστοιχία στὸν Ιρ-
λανδό τὸ 1697 ἔνας καθηγητής τῶν καλεγείων τῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν
Δουναβίων καὶ πάρησεν νὰ πατάσσεται στὸν πολλαπλασια-
σθεῖν μέσα στὴν στέρνη τῶν κάπητων τοῦ καλεγείου.

—Τὸ ἀλέρεντο τῶν Τατάρων, τὸ δόποι εἶνε τὸ μεγάλεστερο ἀπ' ὅλα
τὸ ἀλέρεντα τοῦ κόσμου, ἀποτελεῖται ἀπὸ 202 γράμματα.

—Στην πόλη Ζέροργα τῆς Γιουργκούλανίας κάποιος δημοδεδασκαλός,
δημοαρχόντης Μόνικο Σουλάνδρους, ἔργωσε τὸν περισσότερο χρόνο την
εποχή της πατέντης τοῦ πασακασού.

—Τὸ μωσαϊκό του προσαντολόσιμο τὸν περιστεριών τὸ ξένισε ὁ μί-
στης Ζ. Μπέλη, καθηγητής τῆς Πιπρολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ὁ-
ρεύδρης.

—Ο ἐν λόγῳ καθηγητῆς ἀπέδειξε διὰ
πειραμάτων ὅτι τ' ἀκουστικὰ κύτταρα
τῶν ποντικῶν αὐτῶν ἔχουν μαγνητικὲς λ-
διότητες, ἡ ὑπόκειται καθιστούντων
νά διατηροῦν τὴν ἐπαγή μὲ τὸ ἐδαφο-
καὶ νὰ βρίσκουν ἔτσι τὸ δόρυ τοῦ τοξοῦ.

—Τὸ κουτολόγι τῶν ἐγειρόσθουν εἶνε
ἀπέδειξτο.

—Ἐπί της ἀπό τὸ φαδόφυτο τῆς τοέ-
πης, ἔνας ἀλλος ἐψηφιστής ἀπὸ τὸ Τι-
ρούδο τὴς Λαντούτης, κατασκευάσει μὲ τε-
λειω καὶ στρεψει τὸ στοέ τοῦ σασακού.

—Ἐπ' εἴδησεν τὸν πατέντη τοῦ πασακασού
Α', ἡ ρέγγα ἀνέκηρούσθη τὸ ἐντικό φάρο τῶν
Ἀγγλῶν.

—Οταν ἀνέφερε τὸ σχετικό Βασιλικό
Διάταγμα, καθε 'Αγγλος ἤταν ίπουρος
μένος νὰ τρώῃ μᾶς φέγγα τὴν ημέρα...

—Τόση θηταὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμηση
τὸν 'Αγγλον πόσο τὸ φάρο αὐτὸν, διστε-

τὸ 1357 τὸ ἔστησαν καὶ μνημεῖο ...

—Ἐπὶ 40 δὲ μέρες κάθε χρονίστησαν σ' ὅλη τὴ κώμα γιορτές
καὶ πανηγύρια πρὸς τιμὴν τῆς Α. Μ. τῆς Ρέγας.

—Καὶ τὴ διάρκεια ἐνὸς νησιού στὴν Οὐγγαρία, σωτόθηκε ἔνας
λαγός, ὁ δόποις ἔφερε περισσόμενο ἀπὸ τὸ δεξιὸν τοῦ μαρούντη
νενταγάνιον, διασκέπασεν.

—Ἐπ' εἴδησεν τὸν πατέντη τοῦ πασακασού, στὴν πόλη τοῦ Νότιον Μάρτη τῆς Μοντάνας,
εἶπε μόλις ἔξι χρόνων.

—Παρὰ τὴν ἡλικία του διωτεῖς, διστάσεις
τοῦ πατέντη προστάτηρο κρεμασμένο ἀπὸ τὸ τεῖχον του.

—Τὸ προσφιλέστερο φαγητό τῶν 'Εριθροδέμηων τῆς Νοτίου Αμε-
ρικῆς εἶναι τὸ κρέας τῆς μαϊούσου !

—Οι 'Εριθροδέμειοι ἔξι ἀλλοὶ της Βορείου Αμερικῆς συνηθίζουν στὰ
ἐπίσημα γενάματα τους νὰ τρώνε... μέστο ψητό !

—Ο διάστημα 'Αγγλος ἐπηγιαστογάρως Σούνητ, τὴν ημέρα τῶν
γενεθλίων του... πενθόστε !

—Ἐμεῖς δλομόναχος μέσου στὸ σπίτι του, διαβαζούντας ἀπὸ τὸ πο-
ῶν τὸ βοάδι τὸ τρίτο κεφάλιο τῆς προσευχῆς του 'Ισος, στὴν δατά-
νη πατέντη του ἡ κατάφεση... γιὰ τὴν ημέρα τῆς γεννήσεως του, καθὼς
καὶ ἡ ἐπόθημα του νὰ πεθάνει.

—Ἐνα καύλι τολμηροῦ κατόφθοιμα ἔσκανε ποὺ ἐτῶν κάπιος Κάρολος
Μάρφος, διστηνός ἐπιφορούπαλλολος, ὁ δοτός, τὴν ἐποχὴ τὸν τὰ ποδήλα-
τοντανόνταν ἡ κατάφεση... γιὰ τὴν ημέρα τῆς γεννήσεως του, καθὼς
καὶ ἡ ἐπόθημα του νὰ πεθάνει.

—Ἐνα βασανόνες δέτανον στὸ ποδήλατο, κατώθωσε
νὰ κάψει καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς διαδοχῆς τοῦ
τριάνταν 350 κύριον !

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ